

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 250 / 8 grudnia 2013 ISSN 2080-0010

II Niedziela Adwentu
Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Rdz 3,9-15

Gdy Adam zjadł owoc z drzewa zakazanego, Pan Bóg zawołał na niego i zapytał go: „Gdzie jesteś?”. On odpowiedział: „Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się”. Rzekł Bóg: „Któż ci powiedział, że jesteś nagi? Czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?”. Mężczyzna odpowiedział: „Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa, i zjadłem”.

Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: „Dlaczego to uczyniłaś?”. Niewiasta odpowiedziała: „Waż mnie zwiódł i zjadłam”.

Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: „Ponieważ to uczyniłaś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia. Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiążdży ci głowę, a ty zmiążdżysz mu piętę”.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 98,1-4

REFREN:

Śpiewajcie Panu, bo uczynił cuda.

Śpiewajcie Panu pieśń nową,
albowiem uczynił cuda.

Zwycięstwo Mu zgotowała Jego prawica
i święte ramię Jego.

Pan okazał swoje zbawienie,
na oczach pogan
objawił swoją sprawiedliwość.
Wspomnił na dobroć
i na wierność swoją
dla domu Izraela.

Ujrzały wszystkie krańce ziemi
zbawienie Boga naszego.
Wołaj z radości na cześć Pana,
cała ziemi,
cieszcie się, weselcie, i grajcie.

DRUGIE CZYTANIE

Rz 15,4-9

To, co niegdyś zostało napisane, napisane zostało dla naszego pouczenia, abyśmy dzięki cierpliwości i pociesze, jaką niosą Pisma, podtrzymywali nadzieję. A Bóg, który daje cierpliwość i pociechę, niech sprawi, abyście wzorem Chrystusa te same uczucia żywili do siebie i zgodnie jednymi ustami wielbili Boga i Ojca Pana naszego Jezusa Chrystusa.

Dlatego przyciągajcie siebie nawzajem, bo i Chrystus przyciągnął was - ku chwale Boga. Albowiem Chrystus - mówię - stał się sługą obrzezanych, dla okazania wierności Boga i potwierdzenia przez to obietnic danych ojcom oraz po to, żeby poganie za okazane sobie miłosierdzie uwielbili Boga, jak napisano: Dlatego oddawać Ci będę cześć między poganami i śpiewać imieniu Twojemu.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Łk 1,28

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą,
błogosławiłaś Ty między niewiastami.

EWANGELIA

Łk 1,26-38

Bóg posłał anioła Gabriela do miasta w Galilei, zwanego Nazaret, do Dziewicy poślubionej mężowi, imieniem Józef, z rodu Dawida; a Dziewicy było na imię Maryja. Anioł wszedł do Niej i rzekł: „Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiła

jestes między niewiastami”. Ona zmieszała się na te słowa i rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie.

Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego, a Pan Bóg da Mu tron Jego praojca, Dawida. Będzie panował nad domem Jakuba na wieki, a Jego panowaniu nie będzie końca”. Na to Maryja rzekła do anioła: „Jakże się to stanie, skoro nie znam męża?”. Anioł Jej odpowiedział: „Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym. A oto również krewna Twoja, Elżbieta, poczęła w swej starości syna i jest już w szóstym miesiącu ta, która uchodzi za niepłodną. Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego”.

Na to rzekła Maryja: „Oto Ja służebnica Pańska, niech Mi się stanie według twego słowa”. Wtedy odszedł od Niej anioł.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

„Ogłaszamy, orzekamy i określamy, że nauka, która utrzymuje, iż Najświętsza Maryja Panna od pierwszej chwili swego poczęcia – mocą szczególnej łaski i przywileju wszechmocnego Boga, mocą przewidzianych zasług Jezusa Chrystusa, Zbawiciela rodzaju ludzkiego – została zachowana nietknięta od wszelkiej zmyły grzechu pierwotnego, jest prawdą przez Boga objawioną i dlatego wszyscy wierni powinni w nią wytrwale i bez wahania wierzyć” (bulla *Ineffabilis Deus* papieża Piusa IX).

Kiedy w dzisiejszą uroczystość czytamy Ewangelię o Zwiastowaniu, możemy rozważać dwie bardzo ważne tajemnice wiary: niepokalanego poczęcia Maryi i dziewiczego poczęcia Syna Bożego. Maryja została zachowana od wszelkiej zmyły grzechu, także grzechu pierwotnego, po to, aby stać się wybranym narzędziem w wypełnieniu Bożego planu zbawienia, wydając na świat Syna Bożego.

Ta, która została wybrana przez Boga i obdarzona wszelkimi łaskami i darami, sama siebie nazywa służebnicą Pańską. Swoim życiem pokazuje nam, jaką drogą powinniśmy kroczyć. Ona jest dla nas, wybranych przez Boga i umiłowanych w Jezusie Chrystusie, przewodniczką do królestwa swojego Syna.

ks. dr Waldemar R. Macko

Po czym rozpoznać chrześcijanina?

Co to znaczy być chrześcijaninem? W liście pasterskim ks. kard. Kazimierza Nycza, skierowanym do wiernych naszej archidiecezji z okazji zakończenia Roku Wiary, czytamy: „Każdy z nas powinien zadać sobie pytanie, czy w swoim codziennym życiu, w decyzjach, które podejmuje, w relacjach do drugiego człowieka – jestem prawdziwie uczniem Chrystusa? Czy żyję Ewangelią na co dzień? A ostatecznie, czy wierzę Bogu i Jego słowu, które zostało objawione przez Jezusa Chrystusa? Czy wierzę w te słowa, które w każdą niedzielę wypowiadam w Kościele podczas wyznania wiary? Wreszcie, jakie jest moje świadectwo wiary i życia chrześcijańskiego?”.

Po czym rozpoznać chrześcijanina? Odpowiedzi poszukajmy w Księdze, w której znajdziemy odpowiedź na każde pytanie, w Księdze Życia – w Piśmie Świętym.

Jezus Chrystus wiele razy ukazuje nam na kartach tej Księgi, co to znaczy być Jego uczniem. „Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali” (J 13,35). O wiele łatwiej jest miłować tych, którzy tę miłość odwzajemniają, którzy są nam bliscy, którym wiele zawdzięczamy. Jakże trudno jest kochać tych, którzy są trudni, nie odpowiadają serdecznością na nasz stosunek do nich. A Pan Jezus bardzo jasno wskazuje, że w każdym bliźnim On sam do nas przychodzi. Aspekt ten jest ukazany w wizji Sądu Ostatecznego, kiedy to Syn Człowieczy oddzieli jednych ludzi od drugich, jak owce od kozłów. „Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie” (Mt 25, 35-36). Jakże potrzeba żywej wiary, aby widzieć Chrystusa w drugiej osobie, aby mieć pewność, że czyniąc czynki miłosierdzia wobec niej, czynimy to naszemu Mistrzowi. A właśnie miłość braterska, bezinteresowna, zdolna do poświęceń powinna cechować każdego chrześcijanina, który nie powinien zatrzymywać Bożej miłości w sobie, tylko świadczyć o Miłości tym, którzy albo o niej nie słyszeli, albo nie przyjęli, albo potrzebują świadectwa i umocnienia. „Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębie!” (Mt 10,16). To zadanie nie jest łatwe, wymaga włożenia wielu trudów. W innym miejscu Chrystus mówi: „Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie” (Mt 11,30). Pamiętajmy, że nie jesteśmy sami – jest z nami nasz Pan i Mistrz. W innym fragmencie Ewangelii Pan Jezus zapewnia nas i jednocześnie przestrzega: „Do każdego więc, kto się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie”

(Mt 10, 32-33). Chrześcijanin jest powołany do świadczenia o Chrystusie, mimo wszelkiego rodzaju trudności i przeciwności czy wręcz wyszydeń, prześladowań. We współczesnych czasach Europa potrzebuje szczególnego świadectwa chrześcijańskiego życia, gdyż szeroko rozumiany świat chciałby zamknąć Chrystusa jedynie w kościołach, a najlepiej w ogóle wypędzić z życia człowieka.

Pan Jezus wzywa nas jednak do jeszcze czegoś więcej – do miłości nieprzyjaciół, do wybaczenia największym wrogom. To właśnie stanowi podstawowy wyznacznik chrześcijanina. Po ludzku taka postawa jest niemożliwa, jednak On przychodzi i burzy wszelkie ograniczenia i przeszkody. Leczy miłością. Wszystko przebacza. Daje pokój. Zna i kocha każdego człowieka indywidualnie, po imieniu.

W innym miejscu Chrystus mówi: „Jeżeli trwacie w nauce mojej, jesteście prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,31-32). Chrześcijanin to człowiek, który nie tylko zna naukę Pana Jezusa, ale żyje nią, postępuje według niej. Przestrzega Dekalogu, swoje decyzje życiowe podejmuje w oparciu o Pismo Święte, poprzez które Bóg mu odpowiada; pyta o wolę Bożą i ona staje się jego wolą. Chrześcijanin to osoba, która ma głęboką świadomość, że Bóg jest z nim w każdej sytuacji, ufa Mu bezgranicznie i daje się Mu prowadzić. Wie, że z Bożej perspektywy nie ma przypadku i każde wydarzenie jest mu po coś od Ojca dane, On przez tę sytuację czegoś uczy. Prawdziwy uczeń Jezusa uznaje Go za swojego jedyne Pana i Zbawiciela, pokłada w Nim ufność i wszystko robi na Jego chwałę. Jeśli zdarzy mu się upaść, to od razu idzie wyznać swoją słabość, szczerze żałuje i prosi o wybaczenie. Mimo tych upadków, dzięki łasce Bożej, nie poddaje się i poprzez obowiąz-

ki stanu dąży do świętości każdego dnia. Chrześcijanin nigdy nie powinien zapominać o Eucharystii, która powinna wyznaczać najważniejszy punkt tygodnia, dnia. Powinien pamiętać o wszystkich rodzajach modlitwy: uwielbieniu, dziękczynieniu, prześlaniu, składaniu prośb. Doskonale zdaje sobie sprawę z tego, iż jest bardzo mały i bez Niego nie jest w stanie żyć. Odczuwa potrzebę żywej relacji z Nim, nieustannego przebywania z Nim.

Kolejna cecha, która powinna wyróżniać chrześcijanina, to podejście do cierpienia – przyjmowanie go bez szemrania i godne jego znoszenie. „Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem” (Łk 14,27). Chrześcijanin to osoba, która doskonale zdaje sobie sprawę z tego, że cierpienie jest czymś wyjątkowym, że nie ma ucznia Chrystusa bez cierpienia, tak samo jak nie byłoby naszego zbawienia bez ofiary Chrystusa na Krzyżu.

Prawdziwy uczeń Jezusa to człowiek, który jest przekonany, że ten czas, dany nam na ziemi, jest niczym w porównaniu z wiecznością. Jest osobą świadomą, że każdy etap życia jest piękny w perspektywie nieba. Doskonale zdaje sobie sprawę z tego, iż to życie oznacza pielgrzymkę, podczas której czeka na niego wiele niebezpieczeństw, prób. Wie, że jest wolny i Pan Bóg do niczego go nie zmusza. To on w całkowitej wolności wybiera prawdziwą „Drogę, Prawdę i Życie”. Chrześcijanin to osoba, dla której Pan Jezus jest najważniejszy. Uczeń Chrystusa pamięta o słowach, które wypowiedział św. Augustyn: „Jeżeli Bóg jest na pierwszym miejscu, wszystko jest na właściwym miejscu”, i realizuje je w codziennym życiu.

Świat proponuje nam drogę bardzo łatwą, przyjemną, wyłożoną kłamstwami, przekrętami. Kroczenie za Chrystusem nie jest łatwe, ale On nas na tej drodze nie zostawia samych, idzie z nami, leczy nas i umacnia. Którą drogę wybieram? Warto w tym dniach, kiedy przeżywamy nowy rok liturgiczny i trwa Adwent, w początkowej części przygotowania na powtórne przyjście Pana Jezusa na końcu czasów, zastanowić się, czy rzeczywiście jestem prawdziwym uczniem Chrystusa? Czy pod przykrywką fałszywej pobożności nie czynię przypadkiem odwrotnie, niż uczy Jezus? Módlmy się, abyśmy dzięki łasce Bożej mogli być prawdziwymi Jego świadkami.

Maciej Lichota

Zapraszamy do księgareni parafialnej

EFFATY

kłóca mięści się w prawym przedsiönku świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece •
- okolicznościowe kartki •
- różańce • medaliki •
- i inne dewocjonalia.

Księgarenka przyjmuje zamówienia na Katechizm Kościoła Katolickiego oraz na inne książki.

Poprzez swoje zaangażowanie działać na rzecz całej parafii

Przez kilka kolejnych niedziel redakcja „Klimatów” prosiła Państwa o zgłaszanie pytań do księdza proboszcza. Pytania te w Państwa imieniu zadamy podczas dzisiejszego wywiadu.

Tylko kilka osób zdecydowało się uczestniczyć w takiej formie „rozmowy”. Zaczniemy więc od pytań skierowanych przez tychże Parafian.

Jedna z Pań prosiła Księdza o wyjaśnienie nauczania Kościoła na temat dziecka martwo urodzonego. Czy można ochrzcić dziecko, będące jeszcze w łonie matki, w sytuacji zagrożenia jego życia?

Kościół nie chrzci dzieci nienarodzonych. Jeśli ich rodzice są wierzący i istnieje pewność, że gdyby żyły, zostałyby ochrzczone, wówczas takie dzieci traktuje się jak katechumenów, wraz ze wszystkimi należnymi im przywilejami. „Matka – Kościół już jak na swoich rozciągą na nich swą miłość i troskę” (KKK, 1249).

Pomimo iż pytająca Pani jest gorliwą chrześcijanką i często chodzi do kościoła, jeszcze nigdy od żadnego księdza nie usłyszała, jak pochować martwo narodzone dziecko. Słyszała natomiast o przypadku, że ksiądz odmówił udziału w pogrzebie takiego dziecka.

Nie chcę komentować przypadku, którego nie znam. Z całą jednak pewnością dziecku należy się pogrzeb katolicki. Nawiasem mówiąc, to właśnie Kościół katolicki wystąpił z inicjatywą, by umożliwić pochówek dzieci zmarłych przed urodzeniem. Taka możliwość istnieje już od 2006 r. i dotyczy wszystkich dzieci martwo urodzonych, bez względu na czas trwania ciąży. Od 2011 r. nie ma także konieczności rejestracji zgonu w Urzędzie Stanu Cywilnego, wystarczy karta zgonu wydana przez szpital. Aby jednak Zakład Ubezpieczeń Społecznych wypłacił zasiłek pogrzebowy, konieczne jest wydanie przez Urząd Stanu Cywilnego aktu urodzenia, będącego jednocześnie aktem zgonu.

Panią interesuje również, kiedy Kościół katolicki w Polsce i na świecie zajął oficjalne stanowisko w sprawie zapłodnienia in vitro, stosowanego w naszym kraju od co najmniej 26 lat, a na świecie jeszcze dłużej.

Najpełniejszym wyrazem nauczania Kościoła w kwestiach związanych z początkiem ludzkiego życia i jego przekazywaniem jest instrukcja „Donum vitae” z 1987 r. Jest to dokument Kongregacji Nauki Wiary, podpisany przez jej ówczesnego prefekta, kard. Josepha Ratzingera, i zatwierdzony przez papieża Jana Pawła II. To nauczanie zostało pogłębione i rozszerzone w encyklice „Evangelium vitae”, wydanej przez Jana Pawła II w święto Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie w 1995 r. W odpowiedzi na zawarty w niej apel papieża, aby corocznie w każdym kraju obchodzono Dzień Życia, 293. Zebranie Plenarne Episkopatu Polski podjęło w 1998 r. uchwałę, że w Polsce Dzień Świętości Życia będzie obchodzony właśnie 25 marca. Obok Dnia Świętości Życia, w 2004 r. – decyzją Sejmu RP – został ustanowiony Narodowy Dzień Życia, obchodzony 24 marca.

Jakie jest oficjalne stanowisko Kościoła w sprawie pobierania organów od osób w stanie tzw. śmierci mózgowej w celu przeszczepu? Spotkałam się z zachętą księży do wyrażania zgody przed śmiercią na pobranie organów do transplantacji. Nawet błogosławiony Jan Paweł II do tego zachęcał. Ale czy jest to oficjalne, czyli wiążące stanowisko Kościoła?

Tak, zgodnie z nauczaniem Kościoła pobieranie narządów od zmarłego jest usprawiedliwione.

Kościół w swoim nauczaniu stara się nadążać za wyzwaniem współczesnej nauki. Postęp w dziedzinie biologii i medycyny skłonił Papieską Radę do Spraw Duszpasterstwa Służby Zdrowia do zebrania w jednej publikacji nauczania kolejnych papieży, począwszy od Piusa XII, w odniesieniu do problemów współczesnej medycyny. Tak w 1995 r. powstała Karta Pracowników Służby Zdrowia, skierowana do tych, którzy bezpośrednio wprowadzają w życie nowe technologie medyczne.

W odniesieniu do przeszczepów czytamy w Karcie: „Pobranie narządów od zmarłego jest uprawione w następstwie pewnego stwierdzenia śmierci dawcy. Aby osoba była uważana za zmarłą, jest wystarczające stwierdzenie śmierci mózgowej dawcy, która polega na «nieodwracalnym ustaniu wszystkich funkcji mózgu». Gdy całkowita śmierć mózgu jest stwierdzona z pewnością, to znaczy po odpowiedniej weryfikacji, można przystąpić do pobrania narządów, jak również do sztucznego zastąpienia funkcji organizmu, by zachować przy życiu funkcje narządów ze względu na przeszczep. (...) Możliwość, otwarta przez postęp biomedyczny, by «przedłużyć poza śmierć powołanie do miłości», powinna poprowadzić osobę do «ofirowania za życia części własnego ciała, ofiarowania, które stanie się rzeczywiste po śmierci». Jest to «akt wielkiej miłości, tej miłości, która daje życie za innych».

Z kolei Parafianin zatroskany o nieprzestrzeganie starych standardów zachowania wiernych w kościele prosi, żeby je przypomnieć. Wszyscy wiemy, że nie powinniśmy spóźniać się na Mszę św., jednak czasem zdarza się takie spóźnienie z przyczyn od nas niezależnych. Kiedy zatem można najpóźniej przyjść do kościoła, żeby móc godnie przyjąć Komunię?

Widzę tu dwie kwestie. Pierwsza dotyczy komunii. Jeśli jesteśmy w stanie łaski uświęcającej, możemy godnie przyjąć Komunię nie tylko podczas Mszy św.

Druga sprawa to pełne uczestnictwo we Mszy św. Liturgia angażuje człowieka od samego początku: od aktu pokuty, poprzez liturgię słowa, do kulminacyjnego momentu, którym jest uobecnienie ofiary Chrystusa. Po komunii i akcie dziękczynienia Mszę św. kończą obrzędy zakończenia i rozesłanie wiernych. Stąd konieczna jest obecność podczas całej Mszy św. Zatem każdy musi sam odpowiedzieć sobie na pytanie, czy spóźniając się na Mszę św., właściwie wypełnia obowiązek święcenia Dnia Pańskiego.

Czy po zakończeniu Mszy św. należy opuszczać świątynię równocześnie z wychodzącym do zakrystii kapłanem, czy może po odśpiewaniu ostatniej zwrotki pieśni, czy pozostać dłużej?

Msza św. kończy się błogosławieństwem i rozesłaniem, które oznacza zakończenie zgromadzenia liturgicznego. Warto jednak pozostać jeszcze przez chwilę w świątyni, by w indywidualnej modlitwie podziękować Panu Bogu za możliwość uczestniczenia w misterium naszego zbawienia.

Ten sam Pan zastanawia się, czy należy zachęcać rodziców do przyprowadzania małych dzieci na odprawiane wewnątrz kościoła nabożeństwa, takie jak np. Droga Krzyżowa, ponieważ dzieci baraszkując, rozpraszają pozostałych wiernych.

Zawsze zapraszamy najmłodszych na Drogę Krzyżową i inne nabożeństwa odprawiane specjalnie dla nich, podobnie jak na Msze św. przeznaczone dla rodzin z małymi dziećmi. Oczywiście nie zabraniamy najmłodszym obecności na innych Mszach św. czy nabożeństwach. Rolą zaś rodziców jest troska o to, by dzieci nie przeszkadzały pozostałym wiernym. Ale nie bądźmy zbyt rygorystyczni. Cieszymy się z obecności każdego w kościele.

Wiele osób nie pochwała przyjętej w kościołach, również naszym, komunii w postawie stojącej oraz „na rękę”. Czy planuje Ksiądz Proboszcz powrót do dawnej praktyki godnego przyjmowania Pana Jezusa na kolanach, przy ołtarzu, bezpośrednio do ust?

IV Synod Archidiecezji Warszawskiej dopuszcza trzy postawy przyjmowania Komunii: na kolanach, na stojąco i na rękę. Godne przyjęcia Chrystusa Eucharystycznego zależy nie tyle od postawy, w jakiej Go przyjmujemy, ile od wewnętrznej dyspozycji człowieka. Osobiście nie widzę nic złego w przystępowaniu do Komunii na stojąco. Ta postawa oznacza „gotowość i szacunek”. Każdy może sam wybrać postawę, która najlepiej wyraża jego duchowość.

Ktoś inny pyta o owoce niedawno zakończonego Roku Wiary. Co w rezultacie przyniósł? Dlaczego, księdza zdaniem, ten rok ogłoszono Rokiem Wiary, dlaczego było to potrzebne?

Podtrzymanie i rozwój wiary wymaga naszego zaangażowania przez całe życie. Tak jak każdy z nas potrzebuje zatrzymania się i chwili refleksji nad przeżywaniem wiary, tak też potrzebuje tego cała wspólnota Kościoła. Dobrą okazją do przypomnienia znaczenia wiary w życiu człowieka była 50. rocznica zwołania Soboru Watykańskiego II i 20. ogłoszenia Katechizmu Kościoła Katolickiego. Na kanwie tych rocznic papież Benedykt XVI ogłosił Rok Wiary.

Dziś nie możemy jeszcze podsumować tego czasu łaski. Rok Wiary zakończył się przed dwoma tygodniami. Jego owoce pokaże czas. Może warto w nieodległej przyszłości zapytać parafian, co Rok Wiary wniósł w ich życie duchowe.

Dobry pomysł. Przekazemy redakcji „Klimatów św. Anny”. A wracając do wywiadu, kolejne pytanie parafian: Jaka jest formalna definicja wiary?

Katechizm Kościoła Katolickiego w 26 pkt. podaje następującą definicję wiary: „Wiara jest odpowiedzią człowieka daną Bogu, który mu się objawia i udziela, przynosząc równocześnie obfite światło człowiekowi poszukującemu ostatecznego sensu swego życia”.

Co zrobić, gdy nasza wiara, rozumiana „po ludzku”, nas zawiedzie?

Wiara jest darem Boga, ofiarowanym na chrzcie świętym. Gdy jesteśmy dziećmi, za rozwój tego daru odpowiadają nasi najbliżsi: rodzice, chrzestni, cała rodzina. Później tę odpowiedzialność przejmują każdy z nas, sam. Jeśli ktoś doświadcza osłabienia wiary albo jej załamania, musi odpowiedzieć sobie na pytanie, czy nie spowodował tego stanu przez swoje postępowanie, swój sposób życia. Dar wiary wymaga bowiem podtrzymywania i ożywiania przez całe nasze życie, a zwłaszcza w chwilach trudnych. Inną kwestią jest stan określany jako czas próby. Musimy wtedy pamiętać, że Bóg zawsze jest z nami i w współpracy z Jego łaską możemy pokonać wszelkie przeciwności. Ważna jest również modlitwa wspólnoty Kościoła, która powinna wspierać takie osoby, prosząc, aby zwycięsko wyszły z tej próby.

Znajoma pyta, w jakim stopniu my, chrześcijanie, jesteśmy odpowiedzialni za wiarę i zaangażowanie naszych bliźnich? Jeśli z ich strony napotyamy na zdecydowany i stały opór, czy pozostaje nam tylko modlitwa?

Wyrazem naszej troski o zbawienie własne i bliźnich powinna być przede wszystkim modlitwa. Ale niezbędną jest też miłość, którą powinniśmy otaczać wszystkich ludzi, nie tylko braci w wierze. Cierpliwa modlitwa, miłość i świadectwo własnego życia mogą przynieść oczekiwane nawrócenie. Zaś natarchy i pozbawione miłości nawracanie „na siłę” może tylko zniechęcić do przyjęcia wiary.

Jak mamy reagować, gdy ktoś bezczęści symbole religijne? Czy mamy angażować się w działania prawne?

Żyjemy w państwie, w którym obowiązuje prawo. Jeśli zostanie naruszone, powinniśmy w sposób właściwy zareagować, wychodząc z założenia, że nie wolno nam tolerować zła.

Co oznacza, że „wszelka władza pochodzi od Boga”? Jeśli Bóg dopuszcza do władzy tyranów i morderców, mamy być im ślepo posłuszni?

Jako ludzie wierzący, ufamy, że Bóg jest stwórcą wszelkiego dobra. Zło natomiast nie pochodzi od Boga. Jest konsekwencją grzechu pierwszych rodziców, wpisana w ludzką egzystencję. Każdemu złu powinniśmy się przeciwstawiać, ale błędem jest nadmierne skupianie się na nim. Przypomnijmy sobie przypowieść o pszenicy i kłakolu, w której Pan Jezus zaleca powstrzymanie się od sądenia, aż do dnia Sądu Ostatecznego. Przypatrzmy się również Jezusowi sądzonemu przez Piłata. W czasie ich rozmowy padają bardzo znamienne słowa: „Czy nie wiesz, że mam władzę uwolnić Ciebie i mam władzę Ciebie ukrzyżować? Jezus odpowiedział: Nie miałbyś żadnej władzy nade Mną, gdyby ci jej nie dano z góry. Dlatego większy grzech ma ten, który Mnie wydał tobie” (J 19,10n).

Od pewnego czasu w środkach masowego przekazu pojawiają się coraz to nowe „afery” z księżmi w głównej roli. Dlaczego właśnie teraz tak głośno o duchownych „ze skazą”, skoro ten problem istniał zawsze? Co stoi u źródeł tej nagonki? Dlaczego „ksiądz” stał się tak atrakcyjny medialnie?

To pytanie nie jest do mnie. Przypuszczam, że psucie opinii osobom duchownym jest jednym z elementów nasilającej się walki z Kościołem. Spełniają się słowa Chrystusa skierowane do apostołów: „Gdybyście byli ze świata, świat by was kochał jako swoją własność. Ale ponieważ nie jesteście ze świata, bo ja was wybrałem sobie ze świata, dlatego was świat nienawidzi” (J 15,19).

Co się zaś tyczy pedofilii, to występuje ona w wielu różnych środowiskach, niestety także wśród du-

chownych, ale tu proporcjonalnie najrzadziej. Oczywiście duchowni, którzy popełnią przestępstwo, powinni być sprawiedliwie osądzeni i ukarani.

Co powinien zrobić Kościół, by poprawić swój wizerunek, by odzyskać swój autorytet społeczny? Jak powinien się zachować wobec problemów ze swoimi kapłanami?

Rolą Kościoła nie jest dbanie o wizerunek, lecz realizacja misji powierzzonej przez Zbawiciela, co też Kościół czyni i czynić będzie aż do ponownego Jego przyjścia. Elementem tej misji jest oczywiście także naprawienie każdego wyrządzonego zła.

Myslimy, że nie tylko nas interesuje statystyczna frekwencja podczas Mszy św. w naszym kościele, korzystanie z sakramentów? Jak się to zmienia?

Moim zdaniem, od momentu, kiedy przyszedłem, wzrosła liczba osób obecnych na Mszach św. i przyjmujących Komunię Świętą, zwłaszcza w dni, kiedy są odprawiane nabożeństwa. Jednak musimy wziąć pod uwagę, że wzrosła liczba mieszkańców Wilanowa, a co za tym idzie – liczba parafian.

Co powinien zrobić Kościół, by przyciągnąć do siebie wiernych i tych, którzy do tej pory żyli i radzili sobie, niekiedy bardzo dobrze, poza nim? W naszej parafii zdarzają się nowi mieszkańcy, którzy nawet nie kojarzą, gdzie znajduje się świątynia.

Naprawdę!?

Istotą misji Kościoła jest głoszenie Ewangelii. To nie tylko czytanie i słuchanie Słowa Bożego, ale także świadectwo życia chrześcijańskiego. Dużą rolę mają tu do spełnienia sami parafianie. Oni, z racji tego, że żyją „w świecie”, mają większe możliwości i łatwiej mogą dotrzeć do tych, którzy pozostają z dala od Kościoła. Sama parafia też podejmuje inicjatywy, skierowane również do osób spoza wspólnoty parafialnej. Organizujemy pikniki, ogniska, wystawy, treningi i turnieje sportowe dla dzieci i młodzieży. Działa ośrodek wsparcia najuboższych, a także niedzielna kawiarenka.

Czy nie potrzeba większej empatii i otwartości ze strony duchownych, wychodzenia do ludzi i rozmowy, zrozumienia ich problemów, cierplivej edukacji kościelnej?

Oczywiście, bardzo staramy się tak robić. Ale na pewno można zrobić jeszcze więcej.

Czy to prawda, że Watykan zakazał Mszy trydenckiej?

Nie słyszałem o tym. Benedykt XVI zalecał sprawowanie takiej Mszy, jeżeli jest taka potrzeba i możliwość.

Na koniec jeszcze kilka pytań bezpośrednio dotyczących naszej parafii.

Czy Ksiądz zechciałby przypomnieć, jakie wspólnoty działają przy naszym Kościele? Dlaczego uczestnictwo w tychże wspólnotach jest tak korzystne dla ich członków, a być może dla całej wspólnoty parafialnej?

W naszej parafii działają: Akcja Katolicka, Koła Żywego Różańca, Odnowa w Duchu Świętym, Legion Maryi, Ruch Rodzin Nazaretańskich, Rodzina Radia Maryja, ministranci i lektorzy. Aktualnie ks. Marcin zainicjował powstanie wspólnoty Ruchu Światło-Życie. Jest to bardzo szeroka oferta duchowa. Zachęcam każdego członka naszej parafii do uczestniczenia w wybranej przez siebie wspólnotcie. Da to możliwość pogłębienia wiary, wiedzy religijnej i rozwoju duchowości. Członkowie wspólnot, poprzez swoje zaangażowanie w życie Kościoła, działają na rzecz całej parafii. Gorąco za to dziękuję!

Czym zajmuje się Rada Parafialna?

Przede wszystkim bieżącymi sprawami parafii: duszpasterskimi i administracyjnymi.

Zostaliśmy zobowiązani przez wielu Parafian, by w ich imieniu podziękować Księdzu za remont ogrzewania i instalacji elektrycznej w naszym kościele, modernizację ławek. Sami również dołączamy się do podziękowań. Ciekawi jesteśmy, czy bieżące dochody parafii pozwalają na odpowiednie dogrzanie kościoła przez cały sezon grzewczy?

Dochody parafii to ofiary składane na tacę w niedziele i święta, ofiary indywidualne, wpływy z cmentarza i działalności gospodarczej parafii. Środki te byłyby wystarczające, gdyby nie konieczne remonty obiektów parafialnych.

Jakie przewiduje Ksiądz w najbliższym czasie większe prace remontowe czy może inwestycje? Jakie są problemy?

Chciałbym przeprowadzić remont wieczerzaka oraz budynku po Kolegium św. Stanisława Kostki. Wykonać odwodnienie terenu wokół kościoła i renowację Drogi Krzyżowej. Na cmentarzu natomiast zmodernizować system studni, zagospodarować lapidarium (utworzyć kolumbarium) oraz zagospodarować teren od lapidarium do ul. Obornickiej.

A jakie działania, Księdza zdaniem, zasługują na przypomnienie lub uświadomienie czytelnikom „Klimatów”? Jakie inicjatywy były lub są realizowane w naszej parafii, a pozostają słabo znane?

Jest ich wiele. Wspomniana wcześniej kawiarenka i galeria w przykościelnej dzwonnicy, coroczne pikniki. Dwa razy zorganizowaliśmy kurs zarządzania finansami w oparciu o wskazania Pisma Świętego. Najnowszą inicjatywą Odnowy w Duchu Świętym jest Msza św. wotywna do Ducha Świętego w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca. Kolejny raz staramy się zachęcić młodzież do pełniejszego włączenia się w życie Kościoła, poprzez udział we wspólnocie Ruchu Światło-Życie. Aktualnie wspólnota ta podjęła inicjatywę modlitwy w intencji nawrócenia wszystkich potrzebujących tego parafian. Organizuje także rekolekcje ewangelizacyjne, które właśnie się rozpoczynają. Dzięki tygodnikowi „Klimaty św. Anny” informacje o podejmowanych inicjatywach mogą docierać do szerokiego grona zainteresowanych odbiorców. Redakcja „Klimatów” to zespół wspaniałych ludzi, naszych parafian, którzy z ogromnym zaangażowaniem, poświęcając wiele energii i czasu, tworzą to dzieło. Nigdy nie dość podziękowań za Ich wielką pracę!

Czym się zajmuje założona przez Księdza fundacja i czy spełnia pokładane w niej nadzieje?

Fundacja spełnia pokładane w niej nadzieje, chociaż mamy względem niej jeszcze większe oczekiwania. Dziś gromadzi ona środki na utrzymanie zabytkowych obiektów, na działalność charytatywną i wiele innych, które dokładnie określa jej statut. Treść statutu dostępna jest na stronie internetowej parafii.

Co Proboszcza parafii św. Anny cieszy, z czego jest dumny, a co go denerwuje bądź smuci?

Cieszę się przede wszystkim z coraz większego zaangażowania parafian w życie wspólnoty parafialnej. Denerwują mnie trudności związane z administrowaniem parafią.

Dziękujemy Księdzu za rozmowę.

Rozmowę przeprowadzili
Krystyna i Paweł Kruszewscy

ŻYWY RÓŻANIEC
Dzisiejszej niedzieli, **8 grudnia**, nastąpi comiesięczna wymiana tajemniczek różańcowych. Zapraszamy na spotkanie **Kół Żywego Różańca**, które rozpocznie się **o godz. 16.00**, w kanonii.

Galeria DZWONNICA

Od dzisiejszej niedzieli, przez kolejne dwa miesiące, zapraszamy do Saloniku Wilanowskiego na wystawę zatytułowaną:

„SALON ZIMOWY”

na której prezentowane są obrazy **14 warszawskich artystów grupy „Color”**.

W lutym 2014 r., wzorem lat ubiegłych, planujemy zorganizowanie w dzwonnicy wystawy **ARTYSTÓW Z NASZEJ PARAFII**. Już dzisiaj zachęcamy do udziału wszystkich Państwa, którzy chcielibyście zaprezentować własne dzieła. Szczególnie serdecznie zapraszamy twórców, którzy brali już udział w poprzednich takich prezentacjach.
Organizatorki wystawy

Kartki świąteczne

W kolejne weekendy można nabyć w dzwonnicy świąteczną kartkę autorstwa pani **Marii Gołębiewskiej – Czarneckiej**. Każda kartka jest inna, a wszystkie wykonane własnoręcznie przez artystkę, w różnych technikach i z przeróżnych materiałów.

KĄCIK DLA DZIECI

Autor: **Maciej Lichota**

ZADANIE 1: Wykreśl słowa, które są związane z Adwentem. Pozostałe litery, czytane poziomo, utworzą rozwiązanie.

O	W	I	E	N	I	E	C	C	Z
E	K	I	R	O	R	A	T	Y	W
A	G	A	U	D	E	T	E	N	I
R	E	K	O	L	E	K	C	J	E
R	O	R	A	T	K	A	E	.	.

Odnowa w Duchu Świętym zaprasza

SPOTKANIE BOGA ŻYWEGO

„(..) Niech nas ogarnie łaska Panie Twa, Duch Twój Święty niech dotknie nas...”

Zapraszamy na **MODLITWĘ UWIELBIENIA** słowem i śpiewem, która odbędzie się w sali nad Galerią (w dzwonnicy), w **piątek – 13 grudnia** – o godz. 19.00.

Serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy!

Parafialna grupa Odnowy w Duchu Świętym „EFFATHA” wraz z ks. Marcinem Lorezmem

Hasło: .....

ZADANIE 2: Określ, czy zdanie jest prawdziwe, czy fałszywe, wpisując odpowiednie skróty (P/F).

1	W II Niedzielę Adwentu obchodzimy Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym.	
2	10 grudnia obchodzimy wspomnienie bł. Michała Kozala, prezbitera i męczennika.	
3	W tym roku uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP przypada 9 grudnia.	
4	Podczas Mszy św. roratniej obowiązuje różowy kolor szat liturgicznych.	

Drogie dzieci!
Od pierwszej niedzieli listopada na łamach „Klimatów św. Anny” trwa konkurs, który polega na rozwiązywaniu zadań, ukazujących się co tydzień w naszym piśmie parafialnym. Nagrody dla zwycięzców ufunduje ks. proboszcz. W roku szkolnym 2013/2014 przewidziane są III części konkursu, po każdej z nich odbędzie się losowanie i rozdanie nagród.

Część I trwa od 3 listopada do 29 grudnia. Pod koniec roku na stronie internetowej parafii opublikowana zostanie karta odpowiedzi, którą należy wydrukować lub przepisać, uzupełnić i przed wyznaczonym terminem wrzucić do specjalnie przygotowanego pudełka, które będzie się znajdować w zakrystii. **Serdecznie Was zachęcam do udziału w konkursie.** Dokładne terminy, do kiedy można udzielać odpowiedzi i kiedy odbędzie się rozdanie nagród, zostaną podane w późniejszym czasie.

II Niedziela Adwentu – 8 grudnia 2013 r. Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione o godz. 17.00. Następnie będziemy się modlić za zmarłych polecanych w wypominkach rocznych.
2. Spotkanie członków Kół Żywego Różańca rozpocznie się o godz. 16.00.
3. Spotkanie dla dzieci przygotowujących się do I Komunii Świętej i ich rodziców odbędzie się po Mszy św. o godz. 11.30. Wtedy to zostaną poświęcone i wręczone dzieciom medaliki.
4. Rozpoczynamy rekolekcje ewangelizacyjne, które poprowadzi nasz wikariusz – ks. Marcin Lorez. W poniedziałek, wtorek i środę – 9-11 grudnia – spotkania rekolekcyjne będą się odbywać o godz. 18.45. W czwartek, 12 grudnia, zakończy je Msza św. o godz. 18.00.
5. W związku z bardzo licznymi prośbami o modlitwę o nawrócenie pierwszego dnia rekolekcji, 8 grudnia, o godz. 15.00, zostanie odprawiona Msza św. w intencjach nawrócenia osób, zarówno tych zgłoszonych na kartkach, jak i potrzebujących tego parafian. Eucharystia będzie sprawowana w ramach rejonowego spotkania (Dnia Wspólnoty) wspólnot Ruchu Światło-Życie.
6. Rekolekcje adwentowe w naszej parafii rozpoczną się w następną niedzielę, 15 grudnia. Nauki rekolekcyjne głoszone będą przez ks. Adama Jabłońskiego w niedzielę podczas każdej Mszy św., za wyjątkiem tej o godz. 7.00, oraz w poniedziałek, 16 grudnia, o godz. 17.00 i 18.30, i we wtorek, 17 grudnia, o godz. 17.00 i 18.30. W dni powszednie rekolekcji wieczorna Msza św. rozpocznie się o godz. 18.30, a nie jak zwykle o godz. 18.00. W czasie rekolekcji będzie można skorzystać z sakramentu pokuty i pojednania.
7. W zeszłą niedzielę zebraliśmy 2945 PLN na prezenty dla dzieci z rodzin wielodzietnych i potrzebujących wsparcia materialnego. Wszystkim ofiarodawcom składamy serdeczne „Bóg zapłać”.
8. Po raz dwudziesty Caritas Polska organizuje kampanię społeczną wspierającą najbardziej niebezpieczne dzieci – „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom”. Od pierwszej niedzieli Adwentu we wszystkich kościołach całej Polski rozprowadzane są świece. Uzyskane w ten sposób środki finansowe Caritas przeznaczają na całoroczne dożywianie dzieci w szkołach, przedszkolach, świetlicach, na pomoc edukacyjną i letni wypoczynek. Według raportu Komisji Europejskiej Polska ma jeden z najwyższych wskaźników dzieci żyjących w biedzie, jest to prawie 30% dzieci. Tradycyjnie nasza parafia włącza się w akcję rozprowadzania świec, które zapłoną w naszych domach w wigilijny wieczór.

W dniach 18-21 grudnia odwiedzimy rodziny mieszkające przy następujących ulicach:

- **środa, 18 grudnia** – ul. Wiertnicza, od 19 do 111 (numery nieparzyste);
- **czwartek, 19 grudnia** – ul. Wiertnicza, od 115 do 169 (numery nieparzyste) oraz od 26 do 98 (numery parzyste);
- **piątek, 20 grudnia** – ul. Wiertnicza, od 102 do 162 (numery parzyste), oraz ul. Chorągwi Pancernei, od 3 do 57 (numery nieparzyste);
- **sobota, 21 grudnia** – ul. Chorągwi Pancernei, strona parzysta, oraz od 61 do 83 (numery nieparzyste), a także ul. Ostra (cała).

Wizytę duszpasterską rozpoczynamy o godz. 16.00, a w sobotę o godz. 14.00.

Za ofiary złożone podczas kolędy składamy serdeczne „Bóg zapłać”.

Zostaną one przeznaczone na remont wieczerzaka i dalsze prace remontowe w kościele.

9. W tym tygodniu przypadają następujące wspomnienia liturgiczne:
  - w piątek, 13 grudnia – wspomnienie św. Łucji, dziewicy i męczennicy;
  - w sobotę, 14 grudnia – wspomnienie św. Jan od Krzyża, kapłana i doktora Kościoła.

Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny składamy życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

10. Rozpoczynamy zapisy na parafialną pielgrzymkę na uroczystości kanonizacyjne bł. Jana Pawła II do Rzymu. Pielgrzymka odbędzie się w terminie: 24 kwietnia – 2 maja 2014 r. W programie wyjazdu przewidziane jest również m.in. nawiedzenie sanktuariów w Manoppello, Lanciano, Loretto i Asyżu. Koszt pielgrzymki to 1480 zł.

Zapisy przyjmowane są w zakrystii i kancelarii parafialnej do końca grudnia. Przy zgłoszeniu należy wpłacić bezwrotną zaliczkę w wysokości 450 PLN.

11. W zakrystii można nabyć poświęcony opłatek i sianko na stół wigilijny.
12. Dziś przed kościołem zbieramy do puszek ofiary na pomoc Kościołowi na Wschodzie.
13. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
  - Sami-Daniel Guetat, kawaler z parafii tutejszej,
  - i Karolina Leokadia Kenig, panna z parafii tutejszej – zapowiedź I.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa

tel./fax 22 842 18 01

(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00

wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr 2 w Warszawie

- V O/Warszawa,

ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa

Nr rachunku:

62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

internet: www.parafiawilanow.pl

e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl

e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl

Wydawca

